

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 24.732 van 19 maart 2009
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid van 17 november 2008 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoërie.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN die loco advocaat C. VERHEYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 27 april 1999 toe op Belgisch grondgebied en diende op 28 april 1999 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister nam op 1 juli 1999 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 6 januari 2000 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, welke op 10 april 2000 werd ingetrokken en vervangen door de bevestigende beslissing van

weigering van verblijf van 16 mei 2000. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State dat bij arrest van 9 oktober 2002 werd verworpen.

1.4. Op 13 maart 2001 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). De gemachtigde van de minister verklaarde deze aanvraag op 25 februari 2003 onontvankelijk.

1.5. Op 28 september 2004 diende verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, welke op 4 januari 2005 onontvankelijk werd verklaard.

1.6. Op 24 november 2005 diende verzoeker nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, welke bij beslissing van 20 september 2007 onontvankelijk werd verklaard.

1.7. Op 17 juni 2008 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.8. Op 25 augustus 2008 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.9. Op 17 november 2008 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot niet in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13 quater).

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging.

2.1. In fine van zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij *“dient erkend te worden als politiek vluchteling (...) minstens het statuut van subsidiair beschermde dient te worden toegekend.”*

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, §2, van de Vreemdelingenwet op als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd de status van vluchteling te erkennen of subsidiaire bescherming toe te kennen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is

2.3. Blijkens het rechtsplegingsdossier werd op 18 december 2008 per bode aan de verwerende partij kennisgegeven van onderhavig beroep met de vraag om binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier neer te leggen en desgevallend een nota met opmerkingen toe te voegen. Uit datzelfde rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij slechts op 29 december 2008 een nota met opmerkingen indiende.

2.4. Luidens artikel 39/72, § 1, van de vreemdelingenwet dient de verweerder binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier met eventueel een nota met opmerkingen te bezorgen:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De uiterste datum voor indiening van de nota met opmerkingen is, rekening houdend met de termijn uit artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, 26 december 2008. Tweede kerstdag is niet opgenomen in artikel 1 van koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen. Bijgevolg kan deze dag geen aanleiding geven tot een eventuele verlenging van de termijn. Op de terechtzitting laat de verwerende partij gelden dat de postkantoren op 26 december 2008 slechts tot 12 uur open waren en dat ze over te weinig tijd beschikte om de nota te finaliseren. Uit de website van de Post (<http://www.post.be/site/nl/index.html>) blijkt alleszins dat het postkantoor Brussel-Zuidstation, Fonsnylaan op 26 december 2008 geopend was van 7 tot 20 uur. Het komt aan de verwerende partij toe om zich op een zodanige wijze te organiseren dat zij ook tijdens de eindejaarsperiode er in slaagt haar wettelijke verplichtingen na te leven.

De op 29 december 2008 ingediende nota is laattijdig en dient conform artikel 39/59, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet ambtshalve uit de debatten geweerd te worden.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat betrokkene op 28/04/1999 een eerste asielaanvraag indiende die op 16/05/2000 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten werd met een beslissing 'niet ontvankelijk (weigering van verblijf)'. Overwegende dat betrokkene op 25/08/2008 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat betrokkene niet teruggekeerd is naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart te vrezen voor zijn familie omdat zijn partner een andere religie en etnische afkomst heeft. Overwegende dat betrokkene dit bij zijn vorige asielaanvraag reeds kon aanbrengen. Overwegende dat betrokkene verklaart in België zich bekeerd te hebben tot het Christendom. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs aanbrengt om dit te staven. Overwegende dat betrokkene verder geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.(...)”

3.2. In een enig middel bekritiseert verzoeker de bestreden beslissing en voert hij in fine van zijn betoog een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist de stelling uit de bestreden beslissing dat de gegevens reeds bij de vorige asielaanvraag hadden aangebracht kunnen worden omdat hij wist dat hij en zijn partner een andere religie en etnische herkomst hadden. Hij stelt dat de asielaanvraag gebaseerd is op zijn bekering en op het feit dat zijn dochtertje eveneens *“gedoopt is en Russisch-orthodox is”*. Verzoeker betwist verder dat hij geen bewijs aanbracht van zijn bekering. Hij stelt dat hij hiervoor niet de kans gekregen heeft aangezien hem geen tweede interview werd toegestaan alhoewel het hem aangekondigd werd en hij voegt een bewijs van zijn bekering toe aan zijn huidig verzoekschrift. Verzoeker betwist vervolgens de stelling dat hij geen nieuwe gegevens aanbracht van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Hij stelt dat zijn bekering tot het Christendom, de geboorte en het doopsel van zijn dochter *“hoe dan ook”* nieuwe elementen zijn, die aangezien hij deel uitmaakt van de ethnische groep *“YEZIDI”* een gegronde vrees voor vervolging opleveren. Verzoeker stelt op grond van zijn kritiek dat de beslissing gebrekkig gemotiveerd is en oppert dat een eventuele terugkeer van verzoeker naar Georgië een schending zou uitmaken van het recht op privé-en gezinsleven uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM).

3.3. De wet van 29 juli 1991 en bij uitbreiding artikel 62 van de Vreemdelingenwet betreffen de formele motiveringsplicht. Deze plicht houdt in dat de bestuurshandeling waarin de beslissing is opgenomen, de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat die motivering afdoende moet zijn. De verplichting tot formele motivering strekt er toe de bestuurde een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij in staat is om te oordelen of, ten aanzien van de motieven, het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Opdat die verplichting haar doel zou bereiken, dient de motivering die in de beslissing is opgenomen duidelijk te zijn, dat wil zeggen duidelijk en concreet de redenen aan te geven die de beslissing kunnen verantwoorden. De formele motieven moeten de betrokkene in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

3.5. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker bij zijn gehoor van 2 september 2008 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag van 25 augustus 2008 de volgende verklaring af:

“Bent u in het bezit van nieuwe documenten die u in het kader van deze 2^{de} asielaanvraag wenst aan te brengen?”

Ik heb geen nieuwe documenten. Mijn vrouw en ik zijn ongeveer al 20 jaar samen. Maar vanaf het begin hadden we het probleem dat mijn familie tegen ons huwelijk was wat ook de reden is dat we nog steeds niet officieel getrouwd zijn. Daar zijn verschillende redenen voor. Ten eerste dat mijn vrouw ouder was dan ik, dat ze al een kindje had van haar eerste huwelijk en de voornaamste reden is dat ze Christen Orthodox en georgische is en ik ben Jezidi, mijn geloof is Jezidi. In Georgië hebben we nooit samen kunnen wonen maar we hebben altijd jarenlang contact gehad. In mijn familie is dit zodanig ernstig dat het levensgevaarlijk is om samen te zijn. In België heeft mijn vrouw uiteindelijk een dochter kunnen krijgen in 2000, na vele miskramen. Ik kan in geen geval naar Georgië brengen, want mijn familie die tegen ons huwelijk was, zou gevaar betekenen voor mij, mijn vrouw en mijn dochter. Jezidi, geloven in Satan. In België heb ik me tot het Christendom bekeerd. Dat is een bijkomend probleem voor mijn familie. Mijn familie is dat te weten gekomen en bij mijn terugkeer zouden ze dat niet zonder gevolgen laten. Pas hier in België, zijn we met ons gezin gelukkig, wat nooit in Georgië kan. Zelfs als ik ergens anders zou gaan wonen in Georgië, dan zou mijn familie wraak nemen

als ze weten waar ik zou wonen. Van mijn familie kan ik alles verwachten, ze zijn in staat tot alles. Omwille van verschillende redenen heb ik al meerdere aanvragen ingediend bij Regularisatie. Ik heb al meerdere keren geprobeerd om mijn problemen uit te leggen, maar die aanvragen werden telkens geweigerd en het is zelfs zover gekomen dat mijn gezin in 2005 werd opgesloten in het centrum voor illegalen in Steenokkerzeel. Deze opsluiting in Steenokkerzeel heeft psychische gevolgen gehad voor mijn dochter waardoor zij nu behandeld wordt door de psycholoog. Ik heb nu opnieuw een regularisatieprocedure gestart en ik hoop dat ik de mogelijkheid krijg om te werken. Uit noodzaak heb ik in België in het zwart moeten werken om mijn gezin te onderhouden maar ik werd betrapt en ik werd opgesloten in de gevangenis. Ik ken mensen die zowel mij als mijn vrouw direct werk willen geven vanaf het moment dat we daar een toelating voor krijgen.

Het CVGS heeft u een negatieve beslissing gegeven. Hebt u daar iets op te zeggen?

Ik kan er niks opzeggen. In onze beslissing stond dat ons probleem niet valt onder de Conventie van Genève.

Hebt u nog familie in Georgië?

Ja

Hebt u nog contact met familieleden en vrienden in Georgië?

Ik heb alleen contact met mijn tante, de zus van mijn mama. Daar heb ik goed contact mee, zij begrijpt mijn situatie. Zij raadt me ten stelligste af om terug te keren en zeker om mijn dochter naar daar te brengen. Volgens haar zal mijn dochter niet de kans krijgen om in Georgië een leven op te bouwen want mijn familie laat dat niet toe en mijn familie is groot. Ze hechten veel belang aan religie, aan tradities en ze zouden er alles voor doen. Iemand die dus, een buitenbeentje is, wordt wreed gestraft.

hebt u nog iets toevoegen aan uw verklaring?

Al 6 jaar zoek ik een manier om mijn gezin bij mekaar te houden. Het is precies alsof ik in een ronde cirkel draai om iets te doen voor mijn familie maar ik krijg geen kansen. Als je zwart werk doet word je opgesloten, heb je geen werk dan kan je je gezin niet onderhouden. Mijn dochter is geboren in België, ze groeit als een Belgische op. Ze gaat nu naar school, ze spreekt beter Nederlands of Frans dan onze moedertaal."

3.6. Uit het gestelde in punt 3.5. volgt dat de stelling van verzoeker dat hij zijn asielaanvraag baseerde op het feit dat zijn dochtertje "gedoopt is en Russisch-orthodox is", feitelijke grondslag mist. Verzoeker maakte hiervan immers geen gewag tijdens zijn asielinterview. Blijkens het ontvangstbewijs opgemaakt op 2 september 2008, dat zich bevindt in het administratief dossier, heeft verzoeker geen stukken overgemaakt ter staving van zijn tweede asielaanvraag. Een blote bewering van verzoeker dat hij zich bekeerd heeft tot het Christendom volstaat niet om een tweede asielaanvraag in overweging te nemen en de bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker geen begin van bewijs aanbrengt ter staving van zijn bewering. Waar verzoeker verklaart dat hem een tweede interview beloofd werd en dat hij ter gelegenheid hiervan een bewijsstuk zou neerleggen, dient de Raad vast te stellen dat dit geen steun vindt in het administratief dossier. Op het hierboven vermelde gehoorverslag, dat ondertekend werd door verzoeker, wordt geen melding gemaakt van een tweede interview dat zich zou opdringen.

De stukken die verzoeker aan zijn huidig verzoekschrift tot nietigverklaring voegt, werden niet voorgelegd aan het oordeel van de gemachtigde van de minister. Het komt niet aan de Raad toe om verzoekers asielaanvraag te gaan beoordelen op grond van stukken die niet voorgelegd werden aan de gemachtigde van de minister. Er wordt geen schending van de motiveringsplicht aangetoond.

3.7. Verzoeker blijft in gebreke aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt. Het middel is op dit punt onontvankelijk. Onder "middel" moet immers conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

De Raad wijst er nog op dat een gelijkaardig arrest getroffen werd ten aanzien van de partner van verzoeker (RvV 19 maart 2009, nr. 24.733).

Het enig middel is deels onontvankelijk en deels ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. F. TAMBORIJN,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

F. TAMBORIJN.

M. EKKA.